

ODLOTOWA „DWÓJKA” Wydanie specjalne

12 X 2010, nr 14 Szkoła Podstawowa nr 2 im. S. Konarskiego w Tarnowie

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 2 IM. S. KONARSKIEGO W TARNOWIE MA 110 LAT!

Naszą siłą jest tradycja!

Z okazji jubileuszu Szkoły Podstawowej nr 2 im. Stanisława Konarskiego składamy wyrazy wdzięczności wszystkim osobom, które przez długie lata istnienia szkoły pracowały na jej sukcesy i tradycję.

Wysokie miejsce, jakie Dwójka zajmuje wśród tarnowskich szkół podstawowych, to zasługa ambitnych wysiłków kolejnych pokoleń jej wychowanków, pracowitości oraz umiejętności zawodowych nauczycieli i wychowawców - ludzi bogatych w doświadczenie i wiedzę.

To dzięki Wam, Dyrektorzy, Nauczyciele i Wychowankowie, w stuletnich murach Dwójki panuje szczególna atmosfera.

W takich murach musi być dobra szkoła!

Kalendarium Szkoły im. Stanisława Konarskiego

1888

W monografiach Tarnowa i szkolnictwa galicyjskiego pojawiają się pierwsze wzmianki o istnieniu Szkoły imienia Stanisława Konarskiego.

1899

Według najstarszej zachowanej kroniki Rada Szkolna Okręgowa zorganizowała nową szkołę żeńską dla dziewcząt z południowej części Tarnowa; jej kierowniczką została Helena Holendrowa.

1900

Nadanie czteroklasowej szkole żeńskiej imienia księdza Stanisława Konarskiego.

1903

Uchwalenie przez Radę Miejską zakupu placu pod nowy budynek dla Szkoły imienia Stanisława Konarskiego.

1905

Oddanie do użytku nowego budynku szkoły przy ul. Zabłockiej.

1914

Zajęcie szkoły kolejno przez wojska austriackie i rosyjskie, urządzenie w niej koszar i szpitala polowego.

1918

2 XI - złożenie przysięgi na wierność Polsce na ręce delegata Obrony Narodowej.

1923

1 III – objęcie obowiązków kierowniczką szkoły przez Jadwigę Bodzoniównę.

10 VI – nabożeństwo w kościółku MB Szkaplerznej, podczas którego poświęcono szkołę Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.

27 X – obchody 150. rocznicy śmierci S. Konarskiego i powstania Komisji Edukacji Narodowej; przemianowanie decyzją Rady Miasta dotychczasowej ulicy Zabłockiej na ul. ks. Stanisława Konarskiego.

1924

12 XII - zreorganizowanie szkoły z czteroklasowej w siedmioklasową szkołę powszechną.

1925

Otwarcie biblioteki szkolnej.

1931

Zainstalowanie w części budynku oświetlenia elektrycznego.

1932

Założenie w szkole świetlicy.

1936

Zamontowanie w szkole radia i głośników.

1933

30 IX – poświęcenie i przekazanie szkole pierwszego sztandaru.

1939

Wrzesień – zajęcie szkoły przez wojsko polskie, a po wkroczeniu armii niemieckiej - przez okupantów; urządzenie w budynku szpitala epidemicznego.

1941

25 VIII – zwolnienie szkoły przez wojsko.

3 X - urządzenie w budynku punktu ewakuacyjnego dla Żydów tarnowskich.

1945

22 marca – powrót uczennic do własnego budynku szkolnego.

1964

Uzyskanie statusu szkoły koedukacyjnej.

1973-76

Rozbudowa szkoły – dobudowanie nowego skrzydła oraz sali gimnastycznej.

1985

Pierwsze obchody Święta Patrona Szkoły.

1987

Nadanie szkole nowego sztandaru.

1999-2000

Obchody jubileuszu 100-lecia Szkoły Podstawowej nr 2 im. S. Konarskiego w Tarnowie.

Motto szkoły:

„Nie tylko rozwijanie umysłów za pomocą nauk i umiejętności, lecz przede wszystkim uszlachetnianie serc i dusz”.

Stanisław Konarski

110 lat, a może więcej?

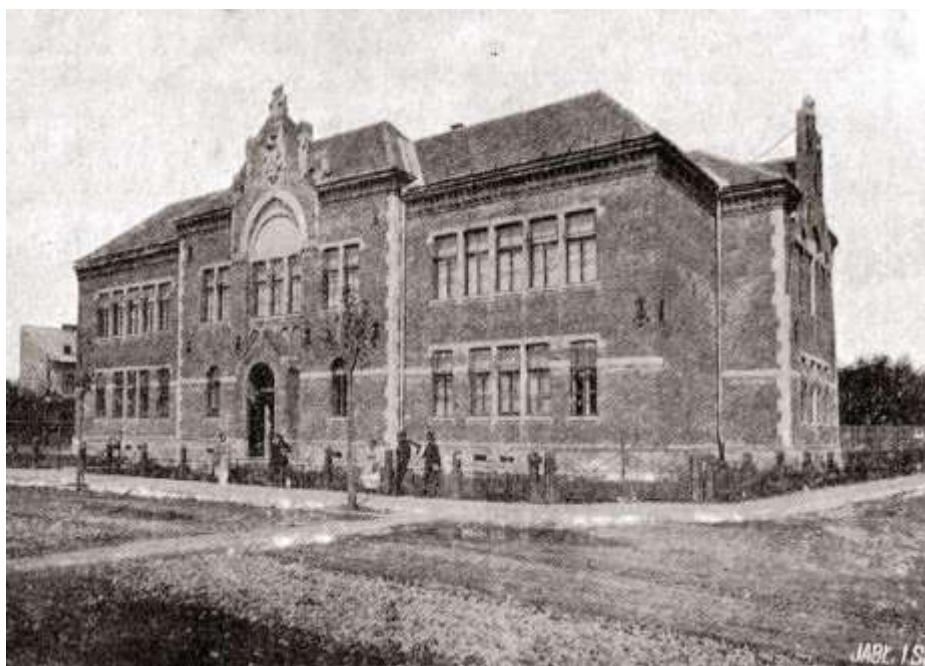
Ile lat liczy sobie Szkoła imienia Stanisława Konarskiego w Tarnowie? Przez dziesięciolecie sądzono, że powstała ona w 1899 roku - tak wynikało z zapisków w szkolnej kronice, sporządzonych przez Jadwigę Bodzoniównę.

Wątpliwości pojawiły się, gdy przy okazji 100-lecia szkoły Łukasz Winczura opracowywał monografię na jej temat.

Zapiski w szkolnej kronice mogą być nieścisłe, ponieważ najstarsza kronika prowadzona od początku istnienia zakładu została zniszczona podczas I wojny światowej, gdy w budynku stacjonowały kolejno wojska austriackie i rosyjskie. Ówczesna kierowniczka, Helena Holendrowa nie zdążyła uchronić żadnych dokumentów, dlatego dziś dysponujemy kroniką prowadzoną dopiero od 1914 roku. O wydarzeniach wcześniejszych dowiadujemy się z zapisków sporządzanych później przez Holendrową i Bodzoniównę.

Ta ostatnia, wspominając swoją poprzedniczkę, podaje rok 1899 jako datę utworzenia szkoły i jednocześnie objęcia jej kierownictwa przez Helenę Holendrową.

Tymczasem z poszukiwań Ł. Winczury może wynikać, że nasza szkoła jest starsza przynajmniej o dziesięć lat. Informacji tej nie udało się jednak potwierdzić z całą pewnością, ponieważ dokumenty Rady Szkolnej Okręgowej, która powołała

Budynek szkoły wzniesiony w 1905 r. wg projektu Szczęsnego Zaremby. Fot. z 1911 r.

do istnienia szkoły, znajdują się najprawdopodobniej w austriackich archiwach. Wcześniejszą datę powstania placówki sugerują publikacje tarnowskie, m.in. XIX-wieczne

„Kalendarze Tarnowskie” drukowane w drukarni Józefa Pizsa. Rok 1888 jako rok założenia szkoły podaje również trzypięciotomowa monografia „Tarnów. Dzieje miasta i regionu” wydana w latach 70. XX wieku.

Tak czy inaczej, na pewno obecny jubileusz jest 110. rocznicą nadania szkole na Zabłociu imienia ks. Stanisława Konarskiego, co nastąpiło w 1900 roku. Można więc uznać, że to właśnie wtedy szkoła zyskała nową tożsamość.

Dzięki staraniom dyr. W. Serwina, w latach 70. do starego gmachu szkoły dobudowano nowe skrzydło i salę gimnastyczną

Dyrektorzy Szkoły Podstawowej im. S. Konarskiego

Maria Ścisławska

wzmiankowana w „Kalendarzu Tarnowskim na rok 1892” jako kierowniczka Czteroklasowej Szkoły Żeńskiej (obok katedry)

Zofia Wojciechowska

wzmiankowana w „Kalendarzu Tarnowskim na rok 1896” jako kierowniczka Czteroklasowej Szkoły Żeńskiej (obok katedry)

Helena Holendrowa

1901-1922. Zmarła 21 marca 1922 roku w Tarnowie.

Jadwiga Bodzoniówna

1 marca 1923 - 30 czerwca 1938. Zmarła 16 maja 1957 w Tarnowie.

Leon Steranka

14 listopada 1939 - marzec 1944. Zmarł 15 października 1944 roku w Krakowie.

Zofia Wąsowicz

18 lutego 1945 - 30 sierpnia 1966

Józef Placheta

w roku szkolnym 1963/1964 był kierownikiem w zastępstwie Zofii Wąsowicz. Ponownie od 1 września 1966 roku. W kwietniu 1972 roku przeszedł na emeryturę.

Władysław Serwin

31 sierpnia 1972 - 25 czerwca 1991

Danuta Ciszek

26 sierpnia 1991 - 25 sierpnia 1996

Zofia Soboń

26 sierpnia 1996 - grudzień 1999

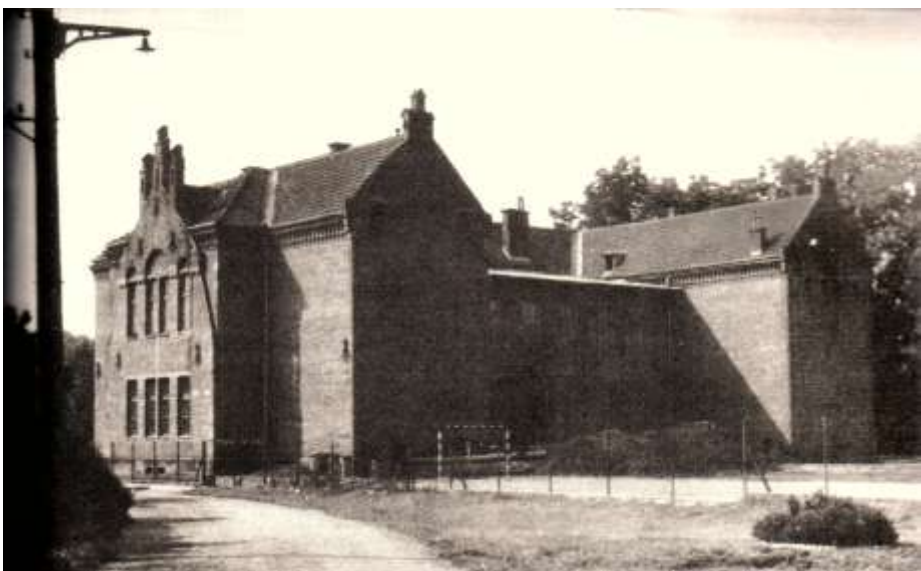
Zofia Drwal

od 1 maja 2000 roku

Dawne oblicze „Dwójki”

Uczennice Szkoły Żeńskiej im. S. Konarskiego w 1928 roku

Widok szkoły od strony ul. Nadbrzeżnej przed wybudowaniem nowej części

Praca na szkolnej działce

Symbole szkoły

Dwa sztandary

Szkoła imienia S. Konarskiego miała w swej historii dwa sztandary. Pierwszy został ufundowany i poświęcony w 1933 roku, zaginął jednak w czasie wojny. Drugi szkoła otrzymała w 1987 roku.

Dla Jadwigi Bodzoniówny, przedwojennej kierowniczkii szkoły, sztandar był ważnym elementem wychowania patriotycznego i obywatelskiego. „Sztandar – pisała – widome wcielenie państwa, symbol obowiązku wobec Boga i Ojczyzny, obowiązku aż do walki w imię tych Najświętszych Idei, przede wszystkim jest potrzebny dla uczennic tej dzielnicy i dla ludności całej, po uszy zagrzebanej w szarem bytowaniu, w codziennej walce i znoju przede wszystkim o chleb”.

Przez dwa lata zbierano fundusze na zakup sztandaru. Pochodziły głównie z przedstawień teatralnych i went urządanych przez nauczycielki i uczennice. Sztandar, wyhaftowany przez siostry felicyjanki z Krakowa,

uroczyście poświęcono i wręczono szkole 30 września 1933 r. Uroczystość odbyła się w kościele Matki Bożej Szkaplerznej, a potem w szkole. Poświęcenia dokonał ówczesny ordynariusz bp Franciszek Lisowski. Obchody były niezwykle uroczyste i okazałe, co w kronice dokumentuje szczegółowo kierowniczkka. Brakuje jednak opisu samego sztandaru, tak więc nie wiemy, jak wyglądał.

Starania o drugi sztandar rozpoczęto w latach 80., gdy dyrektorem szkoły był Władysław Serwin.

Uczniowie przez kilka lat intensywnie poznawali patrona szkoły, urządzano konkursy i sesje na jego temat, zainicjowano obchody Święta Patrona Szkoły, powołano Społeczny Komitet Fundacji Sztandaru. Starania te zostały uwieńczone sukcesem i 24 października 1987 r. odbyła się wielka uroczystość przekazania szkole nowego sztandaru, którego używamy do dziś.

Na zdjęciu: Dyr. Władysław Serwin przekazuje uczniom nowy sztandar. Rok 1987.

Hymn szkoły

Autorkami słów i melodii hymnu szkolnego są uczennice z lat 70. XX wieku: Beata Sowińska i Renata Kucharska.

Ułożona przez nie pieśń nawiązuje do postaci Patrona i podkreśla znaczenie przyjaźni, braterstwa oraz honoru w życiu człowieka. Niestety, ani w szkolnych kronikach, ani w protokołach rad pedagogicznych nie pozostały żadne informacje na temat okoliczności powstania pieśni, która stała się hymnem szkoły.

Fragment Hymnu:

Nosisz imię Konarskiego
tak jak tarczę,
Więc tej tarczy i honoru swego broń.
A ja jedną radę tobie tu dostarczę –
Najpierw pokojową podaj dłoń.

Refren:

Ty przez życie idź
ze śmiało podniesioną głową,
Jak taternik pnij się w górę wciąż,
Ty rozślawiaj imię szkoły
polską mową
I pokojem bratnie dusze wiąż.

Logo szkoły

Używane obecnie logo szkoły zostało opracowane w roku 100-lecia jej istnienia.

Zyskała dzielnica

Na początku XX wieku Zabłocie należało do uboższych dzielnic Tarnowa. Wybudowany przy ulicy Zabłockiej nowy gmach dla Szkoły Konarskiego przez dłuższy czas był najbardziej okazałą budowlą miejską w okolicy. Jego wzniesienie zapoczątkowało okres rozwoju tej części miasta.

Na Zabłociu nie było wówczas znaczących budowli użyteczności publicznej. Poruszano się po ulicach

Ulica Konarskiego już wybrukowana, w głębi budynek sądu. Okres międzywojenny.

przypominających wiejskie drogi, niewybrukowanych, pełnych błota albo unoszącego się pyłu, w zależności od pogody. Wieczorami ulice przypominały czarną otchłań, gdyż nie oświetlały ich żadne latarnie.

Jadwiga Bodzoniówna tak wspomina Zabłocie z czasów, gdy rozpoczęła pracę w tutejszej szkole: „Przyszłam w roku 1923 do szkoły czteroklasowej leżącej z dala od życia miejskiego, na Zabłociu odległym, przy ulicy Zabłockiej (...) i tego błota mieliśmy tu już ponad miarę, tonęliśmy w nim. (...) jeszcze w roku 1928 strach przejmował wchodzącego wieczorem z ciemnej prawie ulicy w czarną, ciemną przepaść dziedziń-

ca szkolnego ku mieszkaniu kierowniczkii”.

Dzielnica zaczęła się wyraźnie zmieniać w latach 20. i 30. ubiegłego wieku. Impuls dało zwłaszcza wzniesienie w latach 1927-29 budynku sądu grodzkiego

i okręgowego przy ulicy św. Marcina oraz więzienia przy ul. Konarskiego. To ze względu na zmierzających do sądu przedstawicieli palestry oraz licznych petentów, na głównych ulicach dzielnicy położono granitowe nawierzchnie, urządzono chodniki i zamontowano latarnie. Wówczas też uregulowano łózysko i brzegi Wątoku, a liche kładki zastąpiono solidnymi i ozdobnymi

Dworek na rogu ul. Zabłockiej i Szewskiej, ok. 1915 r. Widoczna błotnista nawierzchnia ulicy.

mostami. W dzielnicy, która tak zaczęła pięknieć, powstawały również nowe, okazałe domy prywatne. Z czasem wybudowano również kolejne gmachy użyteczności publicznej.

„Bardzo więc znacznie i wybitnie podniosła się dzielnica nasza – pisała Jadwiga Bodzoniówna w kronice szkolnej pod datą 1938 – zbliżyła do miasta, do jego centrum. Ruch na niej żywy i do sądu, i towarowy, pomnożyło się ludności dzielnicy, zamieszkało tu wiele inteligencji, szkoła stała się bliską całą tej ludności”. Można więc powiedzieć, że wszystko zaczęło się od wybudowania na Zabłociu szkoły.

Widok ogólny Tarnowa od strony południowej, rok 1936. Zaznaczony budynek Szkoły im. Konarskiego.

Ślady przeszłości na Starym Cmentarzu

Kilka lat temu, podczas spotkania z tarnowskim historykiem Antonim Sypkim, dowiedzieliśmy się, że na Starym Cmentarzu znajdują się groby dwóch zasłużonych przedwojennych kierowniczek Szkoły im. Konarskiego: Heleny Holendrowej i Jadwigi Bodzoniówny.

Uczennice z kółka dziennikarskiego przy grobie Jadwigi Bodzoniówny

Uczniowie z kółka dziennikarskiego postanowili odszukać obie mogiły. Pomocą posłużyły przewodniki po Starym Cmentarzu, ale dopiero wizyta w Miejskim Zarządzie Cmentarzy pozwoliła zlokalizować dokładnie oba groby.

Grobowiec rodziny Holendrów, gdzie najprawdopodobniej spoczywa

również Helena Holendrowa, znajduje się w I kwaterze, w drugim rzędzie na prawo od głównej alejki. Nie ma tam jednak jej tablicy nagrobnej – być może zaginęła podczas wojny.

Natomiast grób Jadwigi Bodzoniówny usytuowany jest w XII

Grobowiec rodziny Holendrów

kwaterze – za kaplicą Sanguszków, na prawo od głównej alei.

Obie mogiły uczniowie odwiedzają, zwłaszcza przed Wszystkimi Świętymi, a także podczas klasowych wyjść na Stary Cmentarz.

„Hieronim” rośnie

Pamiętką obchodów poprzedniego jubileuszu 100-lecia Szkoły im. S. Konarskiego jest zasadzony przed budynkiem dąb, który na cześć Patrona otrzymał jego imię chrzestne - „Hieronim”.

Uroczystość odbyła się w czerwcu 2000 roku, podczas zakończenia obchodów stulecia. Drzewko zasadzili wspólnie przedstawiciele

dyrekcji oraz Rady Rodziców w obecności delegacji uczniów z poszczególnych klas. Pod korzeniami dębu umieszczono butelkę ze spisem wszystkich ówczesnych uczniów oraz pracowników szkoły.

Dziś „Hieronim” wygląda już całkiem okazale. Pod drzewem znajduje się tabliczka upamiętniająca okoliczności jego zasadzenia.

Dwójka dziś

Efektowne otoczenie starego, zabytkowego gmachu

Hala sportowa

Pracownia komputerowa

Na nowo urządzona świetlica

Biblioteka pełna książek

Szkoła Podstawowa nr 2 im Stanisława Konarskiego w Tarnowie, ul. Szewska 7
tel. (014) 655-73-66, fax (014) 655-73-67, e-mail: sekretsp2@umt.tarnow.pl
www.konarski.wiara.pl
